

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1087/2025
17.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ... и ЈЈ из ..., чији су заједнички пуномоћници Александар Маринковић адвокат из ... и Дејан Антељ адвокат из ..., против туженог АД "Електропривреда Србије" Београд, ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 45/24 од 08.11.2024. године, у седници одржаној 17.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 45/24 од 08.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 45/24 од 08.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 180/21 од 17.10.2023. године, одбијени су као неосновани тужбени захтеви којима су тужиоци тражили да се утврди ништавост члана 4. Анекса уговора о раду из 2015. године (које су тужиоци закључили са туженим), у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла за сваког од тужиоца, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелациони суд у Београду Гж1 45/24 од 08.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца, потврђена првостепена пресуда и одбијени су захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за утврђење ништавости дела Анекса уговора о раду, којима су утврђени коефицијенти за обрачун зарада тужиоцима, тако што су захтеви одбијени. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, јер је побијана одлука донета на основу утврђеног чињеничног стања да тужиоцима, у конкретном случају, оспореним анексима коефицијенти нису измењени, већ да су им утврђени нови коефицијенти због доношења нове систематизације послова код туженог. Како су одлуке нижестепених судова о основаности тужбених захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, то нису испуњени услови за одлучивање о посебој ревизији, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбе ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду тужиоци су поднели 2021. године, а означене вредности предмета спора су 7.000,00 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужиоци траже заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**